

Zielsritme en synchroniciteit

2. Van de gebaande paden af

Pamela Kribbe channelt Jeshua

Lieve mensen, ik ben Jeshua. Ik groet je als gelijke, als broer en vriend. Deze keer wil ik spreken over het volgen van je zielsritme en het afwijken van de gebaande paden.

De vorige keer (deel 1) hebben we het gehad over de weg van de ziel en zei ik dat die multidimensionaal is. Daarmee bedoel ik dat de ziel bezig is zich te ontwikkelen en te ontplooiën en zich op die weg in vele dimensies tegelijk manifesteert. Jullie noemen dat ook wel 'vorige levens'. Dat begrip is heel erg in de tijd geplaatst. In werkelijkheid, vanuit de tijdloze kern van de ziel gezien, zou je je kunnen voorstellen dat de ziel een zon is die vele, vele stralen uitzendt. Die stralen zijn allemaal manifestaties of incarnaties van de ziel, waarin de ziel zich vernauwt en in een vorm gaat zitten, in een lichaam, bijvoorbeeld een aards lichaam, en ervaringen opdoet. Alle stralen van de zon - die jij in wezen bent - verzamelen ervaringen, informatie, kennis, inzicht en nemen die terug mee naar de kern van de zon.

Zo ontstaat er in die zon een verdieping van haar Licht, haar Straling. Het opnemen en integreren van al die manifestaties, van al die incarnatiestralen zagezegd, dat is eigenlijk het ritme van de ziel. De ziel doet voortdurend ervaring op - dit is de uitgaande beweging - en het integreren van die ervaring, het omsmelten ervan tot inzicht en tot innerlijk licht, is de ingaande beweging. Zo heeft zielsritme dan ook veel te maken met een soort in- en uitademen, met ervaring opdoen en die integreren.

Dat alles gebeurt dus niet lineair, leven na leven. Nee, al die manifestaties en al die dimensies zijn onderling met elkaar verbonden en beïnvloeden elkaar op elk moment. Dus terwijl jij je nu door je huidige leven heen beweegt, wordt je bewogen door ladingen, door energetische of emotionele ladingen, die uit andere levens of manifestaties of dimensies afkomstig zijn. Dat zijn gewoon stukken van jou. Alleen met je menselijk verstand kun je vaak niet zien wat het is dat jou een bepaald duwtje geeft om iets te willen of juist niet te willen, iets wel of niet te doen. Soms kan het voelen alsof je dan een speelbal bent van invloeden waar je geen greep op hebt.

Wat ik de vorige keer wilde benadrukken, is dat het heel belangrijk is open te staan voor het ritme en de doelen van jouw ziel, ook al snap je niet precies waarom bepaalde dingen gebeuren in je leven, bijvoorbeeld bepaalde tegenslagen of vertragingen of onvoorspelbare uitkomsten. Je kunt je dan toch concentreren op wat je innerlijk aan het ontwikkelen bent door al die gebeurtenissen heen. Je hoeft niet precies te weten waarom iets op een bepaald moment gebeurt, maar je kunt je wel innerlijk afstemmen op de stroom van jouw ziel en voelen wat dit jou brengt, waartoe die omstandigheden en situaties jou aansporen. Daar ligt een doel voor je ziel: wellicht word je aangespoord om angst te overwinnen, om oude pijn aan te kijken, om moedig te zijn, om meer in je eigen kracht te staan. Dat zijn uiterst belangrijke innerlijke ontwikkelingen. Het gaat de ziel niet zozeer om uiterlijke doelstellingen: wat je neerzet of presteert in de maatschappij. De ziel gaat het uitsluitend om innerlijke doelstellingen, om innerlijke processen die ze wil voltooien.

De vorige keer hebben we het gehad over contact maken met je eigen zielsdoelen en terugkijken op waar je de laatste vijf jaar mee bezig bent geweest. En dan niet zozeer in de buitenwereld, maar wat er innerlijk in gang is gezet, waartoe je werd uitgedaagd of genoodzaakt, en te voelen waar de stroom van jouw ziel naar toe wil(de). Daarbij heb Ik aangegeven dat wanneer je contact hebt met je zielsdoel, je je minder aantrekt van wat de maatschappij of de heersende ideaalbeelden of andere mensen van je verwachten.

Het is heel goed mogelijk dat je in je zielsstroom op bepaalde oude, diepe lagen van jezelf stoot, die je innerlijk wilt onderzoeken: verdriet, angst, onmacht. Dan kan je dus even niet meedoen aan de normale patronen die je – soms impliciet – voorgeschreven krijgt. Als je opgroeit worden bepaalde verwachtingen je met de paplepel ingegoten. Die worden vanzelfsprekend. Maar wanneer je contact hebt met je zielsdoel, dan begrijp je dat het daaraan voldoen soms niet gaat. Dat je ten opzichte van dat traditionele perspectief afwijkt, een omweg neemt of gewoon een heel ander pad inslaat dan je ouders, familie, vrienden of partner van je verwachten.

Ik wil deze keer vooral je aandacht vragen voor dat afwijken van de gebaande paden. Want je kunt alleen leven in het ritme van je ziel, en in de stroom van synchroniciteit en betekenisvolle gebeurtenissen, als je durft af te wijken, als je nee durft te zeggen tegen de dwingende beelden die je krijgt opgelegd vanuit de samenleving, vanuit het collectieve bewustzijn. Het collectieve bewustzijn kan, hoewel het in deze tijd al veel opener is dan vroeger, nog heel dwingend zijn in het opleggen van ideaalbeelden: zo hoor je te zijn, zo hoor je je te gedragen, zo ziet een normaal leven eruit. Als voorbeeld daarvan wil ik iets zeggen over relaties, en over huwelijk en gezin. Alle beelden die daaromtrent bestaan in jullie geest en fantasie zijn sterk gevormd door het verleden, door traditionele ideeën over hoe dat idealiter zou moeten verlopen in je leven. Er bestaan zowel spirituele en religieuze als maatschappelijke ideeën over het huwelijk waarvan jullie nog niet vrij zijn. Daarmee sta je onder druk om de gebaande paden te volgen, terwijl die vaak indruisen tegen het ritme van je ziel.

Relaties, zowel liefdesrelaties als relaties in het algemeen, dienen vanuit zielsperspectief altijd het doel van zelfinzicht en innerlijke groei. Relaties zijn er niet om je “gewoon gelukkig” te maken en samen huisje, boompje, beestje op te bouwen. Dat is wat de maatschappij graag ziet: orde, rust, overzichtelijkheid... dat je meedraait in het beeld van verliefd worden, trouwen, een gezin stichten, bijdragen aan de maatschappij. Daarin zit iets oer-conservatiefs.

Want vaak zit er in het “ideale gezin” een afspiegeling van allerlei normen en waarden die de maatschappij van bovenaf dicteert. Het gezin is een soort microkosmos, een afspiegeling van het collectief bewustzijn dat heerst in de maatschappij en daarmee zit er iets wezenlijk conservatiefs in het ouderschap en in het gezin. De ouders willen hun kinderen meestal behoeden voor problemen. Ze willen dat de kinderen zich aanpassen. Er zit daar een overlevingsangst. Kinderen gaan zich dan aanpassen aan beelden, regels en angsten die ze geabsorbeerd hebben van de ouders. Totdat dit niet meer gaat. Totdat hun eigen ziel hen oproept om te breken met die opgelegde hokjes en verwachtingen. Dan ontstaan er vaak allerlei problemen. Maar die problemen zouden veel minder optreden als een kind niet werd gezien als een soort schakeltje in een gezin of een familie, dat een gebaand pad moet volgen en in de familie-energievoetsporen moet treden en daarin zijn of haar rol vervullen. Dan negeer je de originele zielsimpulsen van het kind. Het kind is namelijk niet echt van jou. Het is niet jouw kind in de zin dat zijn of haar zielsenergie jou toebehoort. Het heeft een totaal eigen pad waar het op loopt. Er zit in het gezin iets van een neiging tot gelijkschakelen en aanpassen, waardoor er in potentie veel kiemen voor conflict worden gelegd.

Dit is niet alleen zo in de relatie tussen ouders en kinderen. Ook in de relatie tussen partners, geliefden, echtgenoten is er doorgaans sprake van onuitgesproken verwachtingen over hoe je je zou moeten gedragen. Als je trouwt wordt er een eed gezworen dat je elkaar trouw blijft tot aan de dood en elkaars steun en toeverlaat bent enz. enz. Er zit daarin iets dwingend van buitenaf, iets wat de stroom van het leven stil wil leggen. Uiteraard is het een prachtige belofte om toegewijd te zijn aan elkaar en vooral aan elkaars individuele groeiproces. Maar dat is iets heel anders dan jezelf en de ander in een hokje opsluiten van “nu zijn we samen en blijven we voor altijd samen en wat er ook gebeurt, we moeten het samen zien te rooien”. Daarin zit iets dwingend, een niet openstaan voor onverwachte wendingen.

Het ritme van de ziel kan je op een gegeven moment verwijderen van je partner, om goede redenen. Met goede redenen bedoel ik hier niet: goede redenen vanuit maatschappelijk oogpunt. Ik bedoel: vanuit jouw zielsstroom kan het soms zo zijn dat je je tijdelijk moet verwijderen van jouw levenspartner, omdat je innerlijk iets hebt uit te zoeken wat je niet samen kunt doen of waarvoor juist afstand nodig is tussen jullie beiden. Die afstand kan pijnlijk aanvoelen, maar uiteindelijk iets nieuws laten ontstaan tussen jullie wat verdieping en groei geeft.

Binnen relaties zou er, vanuit de ziel gezien, de vrijheid moeten bestaan om die dwangbuis van verwachtingen rondom huwelijk en duurzaam partnerschap los te laten. De ziel wil vrij zijn. Niet om zomaar wat te doen, niet om impulsief te zijn, maar wel om de diepte in te gaan. In die diepte ligt er niets vast. In die diepte ben je op zoek naar jouw individuele pad, jouw zielsdoel op dat moment. Het is van groot belang ruimte te maken voor jouw weg en je hierover te uiten, hierover te communiceren met de ander en te proberen elkaar in respect die innerlijke weg te laten volgen zonder daar de moraal van het collectief bewustzijn over heen te leggen, zonder de ander te veroordelen of verwijten te maken vanuit opgelegde ideeën, een hokje, een dwingend ideaalbeeld, en werkelijk ruimte te geven zowel aan jezelf als de ander.

Als ik het heb over het afwijken van gebaande paden, is dat zeker op het gebied van relaties uiterst belangrijk. Ten aanzien van de relatie met je kind(eren) of met je vader en moeder en ook in relatie met je liefdespartner liggen veel oordelen en verwachtingen klaar vanuit het collectief bewustzijn. Dat zijn dus gebaande paden die helemaal niet bij jou hoeven te passen en dat meestal ook niet doen. Het gezin wordt traditioneel de hoeksteen van de samenleving genoemd. Dat is ook waar in die zin dat de energieën die in gezinsverband circuleren vaak een afspiegeling zijn (en in die zin een hoeksteen) van het collectief bewustzijn.

Ondanks dat er in de onderstroom heel veel liefde kan bestaan tussen ouders en kinderen, tussen partners, is er vaak ook een sluier, een dwingende collectieve druk om je op een bepaalde manier te gedragen of in een rol te schieten als ouder, als kind, als partner, als vrouw, als man. Het rolmodel dat jou – onbewust – beïnvloedt, kan een sterke vernauwing van je bewustzijn creëren. Het is in deze tijd noodzakelijk om daarvan los te breken, omdat juist nu de noodzaak tot inkeer en contact maken met jouw unieke zielsritme zo onontkoombaar is.

Er is momenteel zoveel chaos en onzekerheid op aarde, dat contact maken met je levensdoel en het volgen daarvan alleen nog maar lukt door werkelijk naar binnen te gaan en te luisteren. Te luisteren naar die diepere laag in jouw zielskern en te horen wat van daaruit wil stromen. In deze tijd staan de gebaande paden op het spel, deze worden steeds minder vanzelfsprekend. Dat wat eerst een hoeksteen leek, een basis of fundament voor de menselijke samenleving, blijkt steeds meer uit drijfzand te bestaan. Het wordt steeds duidelijker hoezeer angst, macht en controle de menselijke psyche en dus ook de menselijke maatschappij bepalen.

Hoe creëer je nu ruimte voor jezelf? Als je intuïtief contact wilt maken met jouw zielsdoelen, met dat waar je innerlijk naar toe beweegt, dan is de vraag: ‘Gun je jezelf ook echt de ruimte om te doorleven wat jouw ziel nodig heeft om te doorleven?’ Om aanschouwelijk te maken wat het betekent om af te wijken van het gebaande pad, vraag ik je nu je voor te stellen dat je ergens in de natuur rondloopt.

Op die plaats in de natuur is er een weg aangelegd door mensen en daar loop jij op, in een bos of bij een rivier of in een woestijn. Je beseft dat als je op die weg blijft lopen, je de voetsporen volgt van vele anderen die jou voor zijn gegaan. Deze paden zijn bekend voor veel mensen, voor het collectief bewustzijn. De meeste mensen blijven liever op die gebaande weg. Dan weet je zeker waar je aankomt. Dan heb je vaste grond onder de voeten.

Je kijkt eens om je heen, daar waar je loopt, en je voelt de vrije, wilde natuur. Opeens voel je in je buik een soort kriebels, een aandrang om van die weg af te stappen. Er is een plek daar ergens in de wilde natuur die jou uitnodigt, die erom vraagt om onderzocht, om gezien te worden.

Je besluit van de weg af te gaan.

Kijk eens wat dat in je oproept en doe het dan.

Stap van de weg af en voel dat je daarmee ook uit de voorspelbaarheid stapt, uit de wolk van gedachten en overtuigingen die jou vasthouden en ook beknellen.

Je loopt nu intuïtief de wilde natuur in. Je laat de door mensen gebouwde weg achter je en je laat je leiden door je instinct, door je buik.

Je vindt ergens een plek in de natuur waar je voelt: 'dit is puur en nog niet aangeraakt door het collectief bewustzijn.' Je gaat daar zitten of staan en je voelt de wildheid en daarmee voel je ook de harteklop van je eigen ziel.

Je voelt hoe krachtig jij bent. Een enorme creatieve stroom leeft er in jou. Herinner je de zon die jouw ziel is.

Jij bent een straal van een grote zon en het Licht van jouw ziel bevindt zich totaal in de straal die jij nu bent. Je voelt hoe dat Licht leiding geeft.

Als je die leiding volgt, wordt niet opeens alles in je leven makkelijk, maar het wordt wel betekenisvol. Je krijgt dan opeens diepe inzichten.

Je gunt jezelf de vrijheid om 'gekke' dingen te doen, om af te wijken. Want de logica van de ziel is van een veel diepere waarde en betekenis dan de logica van de angst. De logica van de ziel is niet de logica van het willen controleren van het leven, is niet de logica van het collectief bewustzijn.

Op deze wilde plek in de natuur sta je open voor het ritme en de stroom van jouw ziel. Laat die toe in heel je lichaam. Maak energetisch contact met die stroom, zodat die echt ruimte kan innemen en jouw energieveld kan vullen. Laat je zielsstroom door je hoofd, je keel, je hart gaan, je buik instromen, je stuitchakra, je benen, je voeten. Voel jouw kracht. Er zit een immense scheppende kracht in jouw zielsstroom. Niks is toevallig. Jouw leven heeft betekenis. Vertrouw daarop en gun jezelf de ruimte om anders te zijn en je eigen spoor te volgen. Schaam je niet voor wie je bent. Heb moed om deze ruimte in te nemen.

We hebben net gesproken over relaties en dat heb ik als voorbeeld gegeven van een gebied waarop allerlei gebaande paden bestaan die vaak niet passen bij jouw zielsstroom. Ik vraag je nu al die ideeën over wie je bent als partner of als ouder of als kind, om uit dat hokje te stappen, uit die rollen. Even heel goed contact te voelen met jouw zielsenergie en nu te kijken naar één belangrijke relatie in je leven die jou veel bezig houdt, waar je veel over nadenkt of veel emotie bij voelt, misschien twijfel of angst.

Kijk eens naar die ander, die persoon en blijf in jouw zielsstroom.

Kijk eens: als jij trouw blijft aan jouw zielsstroom en de ruimte inneemt die je nodig hebt... als jij op die plek blijft zitten in de wilde natuur, hoe transformeert dat dan de relatie met die ander? Wat is het effect?

Wat is het effect op de relatie als jij jouw ruimte inneemt?

Durf helemaal jezelf te zijn, vrij van hokjes en gebaande paden? Kijk goed wat er dan gebeurt. Dat geeft je een aanwijzing over hoe je ten aanzien van die ander zou kunnen handelen, welke keuzes je zou kunnen maken.

Voel tenslotte de steun en de bekrachtiging die je ontvangt als je in jouw zielsstroom staat. Als je op die plek staat in de vrije natuur, los van het collectief bewustzijn, sta je open voor waarheid en ook het nieuwe, dat wat wil veranderen en doorbreken op aarde, de kracht van Liefde, de kracht van eerlijkheid, helderheid, oprechtheid.

Dat zijn de energieën die loskomen als je je in jouw zielsruimte begeeft en je eigen weg inslaat. De krachten die dan loskomen - liefde, eerlijkheid, moed - maken de nieuwe wereld.

De oude wereld die nu instort zal overgaan in een nieuwe realiteit waarin juist deze energieën van liefde, moed, oprechtheid, kracht van groot belang zullen zijn. Het zijn de nieuwe, scheppende energieën.

Dat is de toekomst en daar wil jouw ziel heen.

Laat de gebaande paden los en vertrouw op jouw zielslicht.

Ik ben en blijf met jullie verbonden. Tezamen vormen wij een veld van christusenergie. Een veld van licht en blijheid.

Je bent welkom in dit veld. Je wordt gezien en herkend.

Dankjewel voor je aandacht.

Ik groet je in liefde en saamhorigheid.

Pamela Kribbe

Deze tekst is de door Pamela geredigeerde transcriptie van een gesproken channeling. Hier en daar zijn zinsdelen enigszins aangepast om de geschreven tekst zo helder en vloeiend mogelijk te maken.

Distributie van het transcript of de audio is niet toegestaan.

© **Pamela Kribbe - Lichtwerkers Nederland - Lightraisers Worldwide**